

Наші знаменитості

Любі відвідувачі сайту!

Ми продовжуємо серію інтерв'ю з талановитими студентами.

Можливо, у них ви знайдете рецепт, як стати успішним.

Ольга Михайлівна Рибалко

Героїня цього інтерв'ю – **Пегушина Аня**.

(Аня – кандидат в майстри спорту, неодноразова чемпіонка Донецької області та м. Маріуполь з легкої атлетики).

О.М.: Аня, яким саме видом спорту ти займаєшся?

Аня: Легка атлетика, а точніше – метання молота.

О.М.: Ого! Це ж потребує фізичної сили. Чи не здається тобі це заняття нежіночним?

Аня (дивується, трошки обурено): А хіба є жіночні та нежіночні види спорту? Спорт – один для всіх.

О.М.: А яка вага молота?

Аня: Я починала з ваги 3 кг, а зараз це молот вагою 4 кг.

О.М.: З якого віку ти займаєшся метанням молота?

Аня: З 10-ти років.

О.М.: А кому у вашій сім'ї спало на думку зробити тебе спортсменкою?

Аня: У нас спортивна сім'я. Тато і мама займалися легкою атлетикою (бігом). Більше того, у свій час мій тато був наставником у мого тренера.

О.М. : А хто в тебе тренер?

Аня: Мене тренувала Заслужений тренер України Василенко Наталя Вікторівна. Вона тренує майбутніх дефолімпійців.

О.М.: Хто такі дефолімпійці?

Аня: Це глухонімі спортсмени. Вихованці мого тренера посідали високі місця на змаганнях всеукраїнського та міжнародного масштабів.

О.М.: А як ти потрапила до такого специфічного спортивного колектива?

Аня: Тато привів до тренера. Я ж казала, що вони знайомі давно. Сьогодні це фізкультурно-спортивне товариство “Україна”.

О.М.: Зараз ти живеш в Бердянську. Є можливість тренуватися?

Аня: В основному я роблю це сама. Бігаю, займаюся на тренажерах, щоб не втратити форму. Коли буваю дома на вихідних і маю час, ходжу на тренування.

О.М.: Молодець! Бажаю тобі нових успіхів у досить рідкісному виді спорту!

